

PRELATAS EDMUNDAS J. PUTRIMAS

Lietuvos Vyskupų Konferencijos (LVK) Delegatas užsienio lietuvių katalikų Sielovadai

1 Resurrection Road, Toronto, ON M9A 5G1, CANADA

tel: (+1) 416 - 233 -7819

el. paštas: putrimas@sielovada.org ♦ Interneto svetainė: www.sielovada.org

Durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!” (Jn 20, 19)

Broliai ir seserys Kristuje, su šventomis Velykomis!

Šiomet Velykas pasitinkame išgyvendami nerimą ir nežinomybę, o visgi pažvelkime, kaip vieningai stojame į kovą su mus užklupusiu iššūkiu. Nors užvertos valstybių sienos, atšaukti skrydžiai, autobusai, traukiniai, nors ilgą laiką turime būti namuose, bet jau labai seniai nebuvo taip susitelkę bendro tikslo vardan: humanitarinę pagalbą vieningai organizuoja valstybės, verslai, ne pelno siekiančios organizacijos ir privatūs asmenys.

Panašiai ir su Bažnyčiomis. Nors negalime jose lankytis, nors pasiilgstame įprastų būdų pagarbinti Jėzų, tačiau iš naujo atrandame dvasinės komunijos, visuotinių atleidų teikiamą stiprybę, matome, kaip svarbu gyvą ryšį su Dievu išlaikyti savo širdyje, tam panaudojant ir socialinę mediją. Juk niekas šiame pasaulyje negali mūsų atskirti nuo Jėzaus, jeigu mes to neleisime. Verta prisiminti žodžius: *Kas gi mus atskirs nuo Kristaus meilės? Ar vargas? ar priespauda? ar persekiojimas? ar badas? ar nuogumas? ar pavojus? (Rom 8, 35)*

Kai kovo 27 d. Popiežius Pranciškus kreipėsi į Miestą ir pasaulį Švento Petro aikštėje Romoje, jis priminė mums Jėzaus padaršinimą – „*Kodėl jūs tokie bailūs? Argi jums tebestinga tikėjimo?*” (Mk 4, 40). Popiežius kalbėjo: „Tu, Viešpatie, mus prašai, kad tikėtume. Ne tik prašai tikėti, kad tu esi, bet prašai, kad pas tave ateitume ir tavimi pasitikėtume.“ Pasitikėti Jėzumi – tai kas rytą, dėkojant už gyvenimo dovaną, visus rūpesčius, vargus ir džiaugsmus atiduoti į Jo rankas. Bet ne tik atiduoti, o ir ištiesti pagalbos ranką –skirti daugiau laiko padėti labiausiai nukriaustiems, apleistiems mūsų visuomenės nariams.

Šiomet daugelis mūsų šventas Velykas pirmąsyk pasitinkame namuose – be toliau gyvenančių artimųjų, be dalyvavimo Velyknakčio pamaldose ir Velykų ryto šventosiose Mišiose. Tačiau viso to ilgėdamiesi, pasistenkime dėmesį sutelkti ne į tai, ko negalime pakeisti, o į tai, kas nuo mūsų priklauso. Kiekvienas esame atsakingi, kad deramai pasiruoštume Velykoms ir kad namuose jos neprabėgtų nepastebimai. O šeimoms tenka uždavinys sudaryti sąlygas vaikams ir jaunimui pajusti Velykų švenčių prasmę. Todėl verta skirti laiko sąžinės peržvalgai, šv. Mišių transliacijoms, artimųjų pasveikinimui. Taip pat verta prisiminti paprotį kruopščiai susitvarkyti namus, kartu nepamirštant ir savo dvasinių namų. Visus jų kampus iššluokime, kad per Velykas prisikeltume naujam gyvenimui su Kristumi.

O kai negandų sukuryje, užsidariusius ir įsibaiminusius, mus sukausto neviltis – visada šaukimės Jėzaus, kuris atėjęs tars: „*Ramybė jums!*” Neleiskime dabarties išbandymams atimti iš mūsų Viešpaties prisikėlimo džiaugsmo ir vilties. Stiprinkime vieni kitus malda, ir kartu su visais kenčiančiais aukokime savo baimes ir abejones Jėzui.

Kristaus prisikėlimo viltis tegul lydi Jus kiekvieną gyvenimo dieną.

Prelatas Edmundas J. Putrimas

Lietuvos Vyskupų Konferencijos delegatas užsienio lietuviams katalikams